

Voják

Jaroslav Hutka

C	A _{mi}	D _{mi}	G
1. Jede voják do útoku,	pot	mu	blejská na líci,

C **Ami** **Dmi** **G**
mysl má ve velkém zmatku, přemýšlí vo dezerci.

C **F** **D7**
R: Koukej, jakej je to fajn voják, to je voják, to je voják,

C G C G
koukej, jakej je to pěknej voják.

2. Chtěl by raději s holčkou ležet, svoje pány ztrací:
"Kterej trouba si to vzpomněl, zřejmě neměl co na práci."

R:

3. Vtom v hlavě vojáku blesklo, v duchu se sám usmívá, už mu není vůbec teskno, svižně z boje utíká.

R:

4. Bloumá krajem beze zbraně a nemá nic na práci,
do obilí pustil koně, chytá barvu na slunci.

R:

5. Cvrčci cvrkaj' noční koncert, muž přichází k vesnici,
panímáma peče buchty, voják moc pochutná si.

R:

6. Po večeri dcera sklízí, voják ještě není syt,
tak do úsvitu tělo sytí, polil ho ten svatej cit.

R:

7. Bohové mu hodně přáli, ale výživné dětem neplatí, to vše zavinila vojna, kdo svobodu mu navrátí?

R:

8. Rodinu pak založili, syn se těm dvěma narodil, syna pěkně vychovali, a ten školu vychodil.

R: Koukej, jákej to bude fajn voják, to bude voják, to bude voják,
koukej, jákej to bude pěkněj voják.

9. Otec se moc zaškaredil: "Kdepak, z toho voják nebude, já sám jsem se z vojny ztratil, ani von tam nepude."

R: A tak se z něj nestal voják, žádnéj voják, žádnéj voják,
a tak se z něj nestal voják.

10. Syn se proto nevoženil, nemoh' ženskou najíti,
jen tomu, kdo z bitvy prchá, můžou bozi fanditi.

R: A tak se z něj nestal voják, to je malér, to je malér,
koukej, jakěj je to pěkněj protest.